

OLCAYART

Yavuz Tanyeli

Ömer ve Bekir Olcay kardeşler 1986 yılında Horhor Antikacılar çarşısında Olcay ve Olcay Antik'i kurdular. Osmanlı eserler, Fransız mobilyalar, avizeler, porselen, bronz objeler yanında Türk ve oryantalist ressamların eserleri de kardeşlerin titizlikle derledikleri koleksiyonlarını oluşturdu.

2002 yılında Cemil Topuzlu Caddebostan'a taşınan Olcay ve Olcay 2004 yılından beri Çağdaş Türk Resim Sanatı'nın seçkin eserlerini OLCAYART adıyla aynı cadde üzerinde sergileyen bir galeriyi de içinde barındırmaktadır.

Brothers, Omer and Bekir Olcay, founded Olcay & Olcay Antique at Horhor Antiques Market in 1986. The collection carefully collected by the brothers consist of Ottoman arts, French furniture, chandeliers, porcelains, bronze objects, as well as the work of arts of Turkish and Orientalist painters.

Olcay & Olcay moved to Cemil Topuzlu Caddebostan in 2002 and added a new gallery named OLCAY ART on the same street displaying the distinguished works of Contemporary Turkish Painting Art since 2004.

Cemil Topuzlu Cad. No: 90/B 34728 Caddebostan/İSTANBUL
Tel: 0216 411 17 13
info@olcayveolcay.com
www.olcayveolcay.com

Yavuz Tanyeli

**Artistanbul 2007
08-18 KASIM 2007**

Meclis-i Mebusan Cad. Salıpazarı Antrepo No:5 Karaköy/İSTANBUL

Yavuz Tanyeli

Resim yapar...

Bodrum'da Peksimet Köyü denize değil, tepelere bakar. Güneş, o tepelerin ardında batar. Yıldızlar o tepeleri aydınlatır. Gece olur. Sonra evlerin ışıkları söner. İnsanlar kuşlar, kediler, köpekler, ağaçlar güneşin gidişle uyumaya çekilirler. Yavuz Tanyeli de atölyesine, yeniden sabah oluncaya kadar sürecektir gönüllü tutsaklığına çekilir. Kendini boyalara dönüştürmeye başlar. Günler, haftalar boyunca yan yana, üst üste yağar boyaları. Atölyesinden çıkar. Resim olmuştur.

Ani jestler, anlık patlamalar, yüzeyde doğaçlama da olabilir mi? Resim ilk elden bir tanımlamaya götürür bizi: Dışavurumcu. Sanatçın içselliğiyle ilerleyen resim. Sanki kendi kedine olmuş gibi. Peki, sanatçı nereye kadar müdahale eder o kendi kendine olan resme? Tanyeli'nin böylesi bir soruya cevabı basittir: *"Olana kadar. Her ressamın bir 'OLMA' anlayışı var. Benim olma biçimim dışarıdan içeriye doğru çalışır. Ortaya bir kutu boya koyup neresinden alacağımı kararlaştırırken geçen zaman, aynı anda resmi başlatır. Etrafında döne döne içeriye doğru yavaşırım. İçeriye doğru. Bu kendine yeniden bakmak demektir. Kendine karşı çıkmak, kendinle uğraşmak, omuzlarım, iteklerim, kendime yeni bir alan açmak gibi. Resim olduğu zaman dururum. bu doğaçlama değildir, ama bir çeşit ritüel olabilir. Sürekli müzik çalar, enerjisi yüksek bir müzik... Patlamalar, sıçramalar, durmalar, tekrar... Sonuçta ortaya bir 'ANLAYIŞ' çıkar ve her dönem kendi etrafında eğilir. Zaten modernin de daha çok eğilip bükülmeye ihtiyacı var".*

Elbette ki, resim Yavuz tanyeli'nin sadece resimle ve kendisiyle kavgası değildir. Bazen belirli

imgeler, güncel olaylar onun resminin çatısını oluşturur. Bu yüzden konu bütünlüğü oluşturan onu etkileyen şeyler üzerine daha çok vurgu yapan, bunu inatla izleyiciye ileten sergiler de açmıştır. *"yalnız burada bir şeye dikkat etmek gerek. Konularım hep hayati önem taşıyan olaylarla ilgili ya da en azından bunlar, benim çarpıldığım gerçekler. 17 Ağustos'ta İzmit depremi oldu. Ekim ayında konuyla ilgili sergi açtım. Dayanamadım... Binlerce ruh havaya dağıldı ve kalan bizler bunu hissettik. Bu sergileri yapmaya mecburdum".*

Yavuz Tanyeli resminde bazen izleyiciyi içine çeken, ona resmin içinde kaybolma duygusunu yaşatan bir karmaşa vardır. Alta sürülen boyalar üstteki renkleri zorlar. Açık-koyu geçişleri bazen aykırı bir anlatımla kesilir. Sadece küçük oynamalarla tuvale aktarılan net, çerçevesi belli figürler, bir sonraki çalışmada deformasyona uğrayarak karşılar kendilerini izleyenleri.

Son dönem çalışmaları ise sanatçının yeni arayışlara girdiğinin habercisidirler. Tuvali doldurmaktan boşluklara kayan bir denge, bazen deformasyondan çıkıp soyutlaşan figürler... Küçük fırça tuşlarının yanında karşımıza çıkan blok lekeler... Giderek daha çok belirginleşen renkçi bir anlayış... Tanyeli resimlerinde alıştığımız genellikle kahverengiden başlayarak koyulaşan renklerden kırmızılara, mavilere, ışığın belirginleştiği bir yüzeye incelikli bir geçiş... Belki de gittikçe kötümser olan bir dünyada sanatçının nefes alma çabasıdır bu. Ya da bir tür iyimserlik. *Rengin resminde her zaman olduğunu belirtir Yavuz Tanyeli, hem de güçlü olarak. İyimserliğe gelince, birçokları için zaten onun resmi genellikle optimisttir. Ama bir farkla... "Son İstanbul*

bienalının sloganı 'sanat hiç bu kadar iyimser olmamıştı', küresel bir söylem. Hou Hanru çok çalışkan bir küratör, yaşına göre çok iş yapmış. Bu kadar iş ancak popüler davranılırsa yetiştirilebilir, zaten George Walker Bush kültür sanat vakfının kadrosunda çalışıyor, komitede, Vasif Kortun'la birlikte. Bu küratörler bütünüyle küresel kültür programını uyguluyorlar ve küresel kapitalizmin kültür kolu olarak davranıyorlar. Benim iyimserliğim ise politik ve onlarınkinin tam tersi. Yaratıcılık tamamen özgür olmak zorundadır, hele hele küresel ortalama ile hiç ilgisi yoktur ve de Bush'la... Bende bir çeşit etnikiteyim ve onların önerilerini kabul etmiyorum"

Son dönem resimlerdeki sanat tarihçisinin saptadığı yeni arayışlara gelince, "Ortada yeni bir şey var" dır Yavuz Tanyeli'ye göre de, ama sanatçı bunu sadece biçimsel bir arayış olarak tanımlamaz. Çünkü ona göre, "Biçim kolay kolay değişmez. Ressamın bakış açısı değişir ve gelişir. Havası değişir, hayata bakışı değişir, duygular demlenir, sanırım göz kendine gelir, aynı anda birçok katmanı görmeye başlar". Öyle ya, işleyen demir ışıldar. Üstelik sadece resim diliyle de sınırlı değildir bu işleme. Heykeller de yapar. Heykeldeki anlatımı resim diliyle de aynı paralelde ilerler. Figürler, deformasyonlar, ifadeden groteske kayan bir çizgi... Yine de kendini bir heykelci olarak tanımlamaz. Ne de olsa onlar aslında tuvalden çıkıp üç boyut kazanmış çalışmalardır.

"Başta, heykelleri, resmin sağlaması olarak yapmışım, figürlerin formunu daha iyi görebilmek için. Değişik malzemelerle çalıştım. Motorlu testereyi iyi kullanırım. Ağaç yonttum. 3-4 metrelik. İki tane... Rölyefler yonttum.

Mesela palmiye gövdesi canlı gibidir, tüylü tüylü. Mermer yonttum. Granit, kayseri taşı, küfeki... Çamurlar, bronz, demir dökümler, alçı dökümler, polyester ve mermer dökümler. Heykeller zamanla özgün bir yere oturdu. Aynı kavram resimde çok daha önce olgunlaşmıştı. Bunlara rağmen ben heykelci değilim, heykel yapan bir ressamım. Heykellerimin resimle çok ilgisi var. Heykelciler, farklı çalışır. Onların dili, form, modlaj, ışık gölge ile belirlenir. Bende heykelin bütünü, yani imge önemlidir. Aradığım vurguyu verebilen imge olduğu zaman, tamamdır".

Yıllardır resim üreten, hızını alamayıp heykelle bunun sağlamasını yapan, plastik yapı kadar imgeyi öne çıkaran, bazen inatla konuyu vurgulayan, düşünsel kaygılarını yüzeyde dillendiren bir sanatçının resim ve heykel dışında denediği farklı yaratım kanalları var mıdır? Onun bilgisayarda yaptığı küçük oyunları gören meraklı bir sanat tarihçisi olarak buna vereceğim cevap çok açık. Ama Tanyeli bir gün bunu ortaya çıkarır mı çıkarmaz mı bilmiyorum. Çünkü onun bu anlatım dillerine başka bir açıdan baktığı bir gerçek. "Geceleri, boyanın kurumasını beklerken, bilgisayarda bir şeyler yapıyorum, bu arada video filmlerle oynuyorum, ve bazı konularda kısa klipler yapmaya çalışıyorum, fakat bunlara asla sanat olarak bakmıyorum. Bir kurgu, bir iletişim cinsi, fikir aktarma olarak görüyorum bu klipleri. Boya kuruyup resme dönünce, aradaki farkı daha iyi görüyorum. Biri sanat, diğeri tasarım ve kurgu".

Sanat yapmak zaten kendi içinde açmazları olan ve çelişkili bir kavram. Bir de sanat yaparak ayakta kalmak Türkiye gibi bir ülkede koşulları fazlasıyla zorlamakla eşdeğerdir. Yavuz tanyeli

dünyaya politik bir pencereden bakar. Ve her şeye rağmen kendisinin de söylediği gibi iyimserdir. Karmaşanın ortasında bile... "Ben temiz bir yerdeyim. İleriye baktığım zaman önümde büyük engeller görmüyorum. Sakin ve ıssız alanlara doğru ilerliyorum. Hoşuma gitseler bile kaotik ortamlardan kısa sürede sıkılıyorum. Türkiye'de henüz ilk evredeyiz, provalar yeni bitti. Birbirimizi yeni tanıyoruz, tüm toplum elele vermeyi deneyeceğiz ikinci evrede. Bir de şu müdahale olmasa, biliyorsun ressamın işlerine karışılmasını sevmez".

Yavuz Tanyeli... Resim yapar...

Peksimet'teki evinden tepelere, tepelerin ardından güneşin kayboluşuna bakar. Sonra atölyesine gider. Atölyesi dağlara bakmaz. Atölyenin küçük bir kapısı vardır. Bir de duvarlar... Tuvaller, boyalar... müzik... Tanyeli artık sadece resmi izler, oluncaya kadar. Tanyeli'yi de üç bin yıl önce Romalı bir yontucunun elinden çıkmış bir çocuk. Sabah olup kuşlar ötünceye kadar...

Nilgün Yüksel
Bodrum Ekim 2007

Yavuz Tanyeli

Makes paintings...

Peksimet village in Bodrum overlooks the hills, not the sea. The sun sets behind these hills. The stars lighten these hills. The night time comes. Then the lights of the houses are turned off. People, birds, cats, dogs and trees go to sleep by the fading away of the sun. And, Yavuz Tanyeli draws back to his workshop where he would be voluntarily captured till the morning comes again. He begins to transform himself into colors. He piles up colors for days, weeks. He leaves his workshop. The painting is done.

Can instantaneous gestures, instantaneous explosions also be superficial improvisations? The painting leads us to a definition made by the first-hand: Expressionist. Painting that progresses with the endogeneity of the artist. As if it came to existence by itself. To what extent does the artist interfere with that painting that comes to existence by itself? Tanyeli has a simple answer to such a question: "Until it comes to existence. Every artist has a concept of "EXISTENCE". My existence concept runs from outside to inside. The time - which elapses, as I place a box of colors in front of me and decide where to start picking up the colors - initiates the painting at the same time. I approach inside by turning around it. Towards inside... This means reviewing yourself. To object to yourself, to criticize yourself; I push and pull, like opening a new space for myself. I stop when the painting comes to existence, this is not improvisation, but it may be a type of ritual. The music plays continuously, music with a high level of energy... Explosions, jumps, stops, and again... Finally a " PERCEPTION" comes into view and warps around itself in all periods. 'Modern' needs to warp and bend more anyway' ...

Of course painting is not just the struggle of Yavuz Tanyeli with the painting and himself. Certain images, current events sometimes form

the roof of his painting. Therefore, he has also held exhibitions, emphasizing and stubbornly transferring events, which formed integrity of the topics and which affected him, to the audience. "However, one point must be noted here. My topics are always related to events bearing vital significance or at least these are the realities with which I am impressed. Izmit earthquake took place in 17 August. I held an exhibition regarding this subject in October. I could not resist. Thousands of spirits were scattered around in the air and we, as the remainder, felt this. I had to hold these exhibitions."

In the paintings of Yavuz Tanyeli, there is a chaos sometimes attracting the audience towards inside, making him experience a feeling of getting lost within the painting. The colors, at the bottom, pressurize the colors at the top. Light-dark transitions are sometimes sheared in a contradictory expression. Explicit figures with specified frames, which are transferred onto the canvas with only slight deviations, meet the audience in a totally deformed configuration in the next piece of work.

The recent works of the artist give the message that he entered a searching period for innovations. A balance that shifts to the empty spaces by filling the canvas, figures which sometimes become abstract rather than deformed...Blocks of stains, besides light brush touches...A colorist perception which becomes increasingly definite...A delicate transition to reds, blues and to the surface where light becomes more evident usually starting with brown and darkening colors just as we are used to in the paintings of Yavuz Tanyeli... Maybe this is the struggle of the artist to take a breath in a world getting more and more pessimistic. Or maybe a kind of optimism...Yavuz Tanyeli always emphasizes that color is present

in his paintings and in a strong manner. When it comes to optimism, for most people, his paintings are already optimistic. However with one distinction..."The slogan of last Istanbul biennale was "Art has never been this optimistic", a global saying. Hou Hanru is a very hardworking curator, he has made a lot of works with respect to his age. This much work can be accomplished only if one behaves in a popular manner, he already works as a staff member of George Walker Bush cultural art foundation, he is in the committee, he is together with Vasif Kortun. These curators completely apply the global culture program and behave as the culture branch of the global capitalism. My optimism, however, is political and just the opposite of theirs. Creativity has to be absolutely free, it has definitely no connection with global average and especially with Bush...I am also a kind of ethnical group and I do not accept their suggestions."

Regarding the search for innovation in the recent paintings determined by the art historian and also accepted by Yavuz Tanyeli, "There is something new", but the artist does not define this as just a search for configuration. Because according to him, "Configuration does not easily change. The point of view of the artist changes and develops. His mood changes, his way of looking at life changes, his feelings get mature, then, I think, he starts to look at himself, he begins to see many layers at the same time". The working steel shines. This work is not only limited with the language of the paintings. He also makes sculptures. His expression in the sculptures also progress parallel to the language of his painting. Figures deformations, a line that shifts to grotesque from expression...He still does not describe himself as a sculpturer, because they are in fact works coming out the canvas and achieving a third dimension.

"Initially, I made the sculptures as a confirmation of the paintings, to observe the form of the figures better. I worked with different material. I can use the engine saw very well. I carved two pieces of 3-4 meters long trees. I carved reliefs. For example, palm tree is like a living creature because of hair on its body. I carved marble. Granite, Kaiser Stone, sand stone...Mud, bronze, cast iron, cast plaster, polyester and cast marble. Sculptures had a special place in the course of time. The same concept had become mature with the paintings much before. Despite all these, I am not a sculpturer. I am a painter making sculptures. My sculptures are closely related to my paintings. Sculpturers work differently. Their language is determined by form, model, light and shadow. In my sculptures, integrity or the image is priority. When the image, which reflects the emphasis that I seek, is formed, the sculpture is complete".

Are there different creation channels which an artist, generating paintings for many years, furthermore confirms his paintings with sculptures, highlighting image as well as plastic structure, sometimes emphasizing the topic stubbornly and giving voice - on the surface - to his conceptual worries, tries to get involved with? I have a straightforward answer to this question as a curious art historian who has observed the little games that he programs on the computer. However I do not know if Tanyeli will bring this ability to the surface one day or not because it is obvious that he looks at these expression languages from a different perspective. "While I am waiting for the paints to dry during the night time, I fiddle with the computer, I play with the video films during this time and I try to make short clips on some topics, however I never consider these as art work. I see these clips as a fiction, a means of communication, transfer of ideas. When the

paint dries up and transforms into painting, I can see the difference better. One is art, the other is design and fiction."

Performing art is already a contradictory concept with dead-ends within its own structure. To survive by performing art, in a country like Turkey, is equivalent to pushing the circumstances extremely. Yavuz Tanyeli looks at the world from a political perspective. And regardless of everything, he is an optimist as he also states. Even in the middle of a chaos..."I am at a clean spot. When I look forward, I do not see large barriers in front of me. I progress towards quiet and peaceful fields. I get bored of chaotic environment in a short time even if I like it. We are at the first stage in Turkey yet, the rehearsals have just ended. We are just getting to know each other, at the second stage; we will try to hold hand-in-hand as a whole society. I wish that there was no interference either, as you know artist do not want to be interfered with their works".

Yavuz Tanyeli... Makes paintings...

He looks at the hills and at the sun fading away behind the hills from his home in Peksimet. Then he goes to his workshop. His workshop does not overlook the mountains. The workshop has a small door. And also walls...Canvas, colors...music...Tanyeli, from now on, observes only the painting, until it comes into existence. And a child, shaped by a Roman carver three thousand years ago, watches Tanyeli...Till morning comes and birds start singing...

Nilgun Yuksel
Bodrum, October 2007

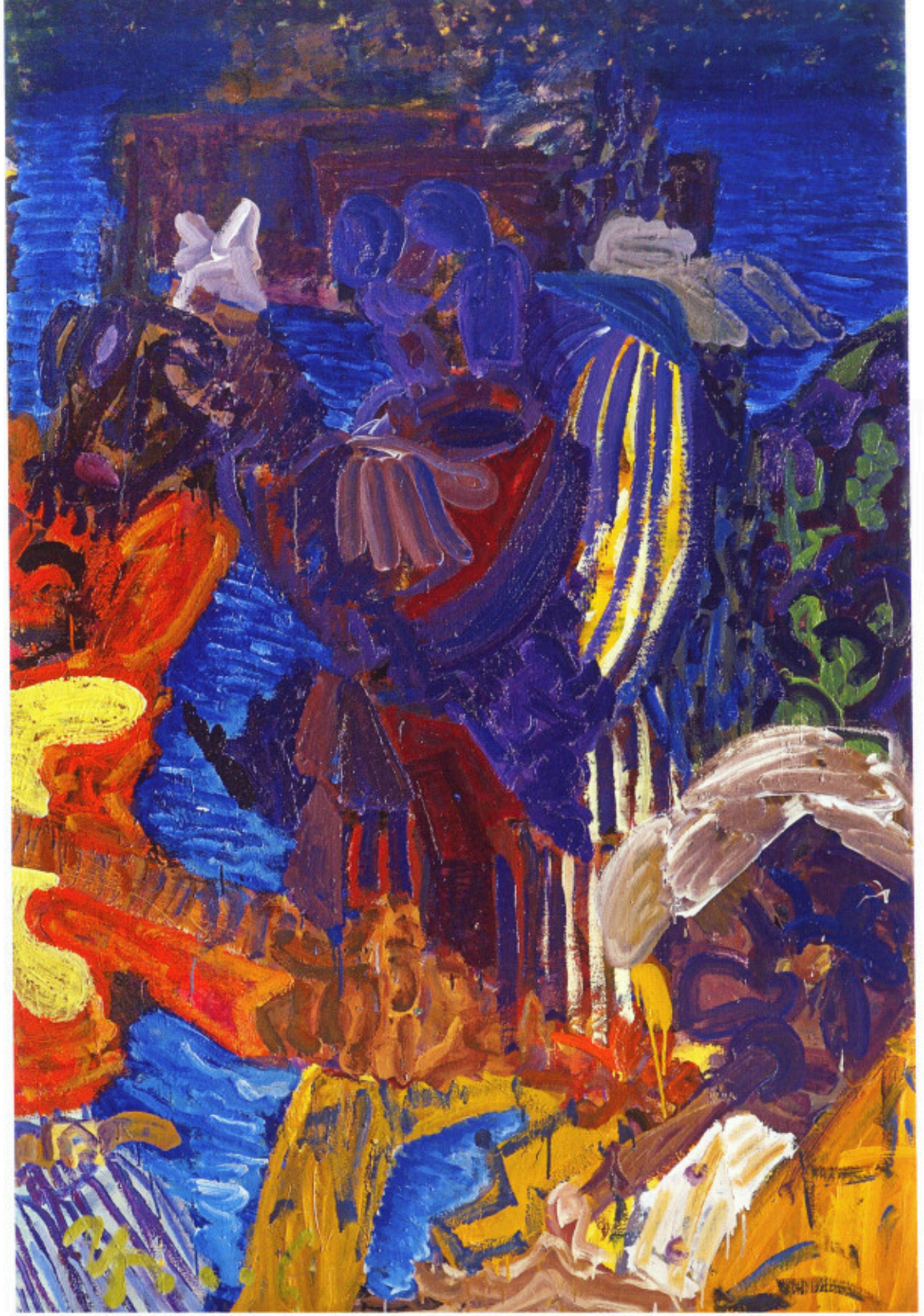

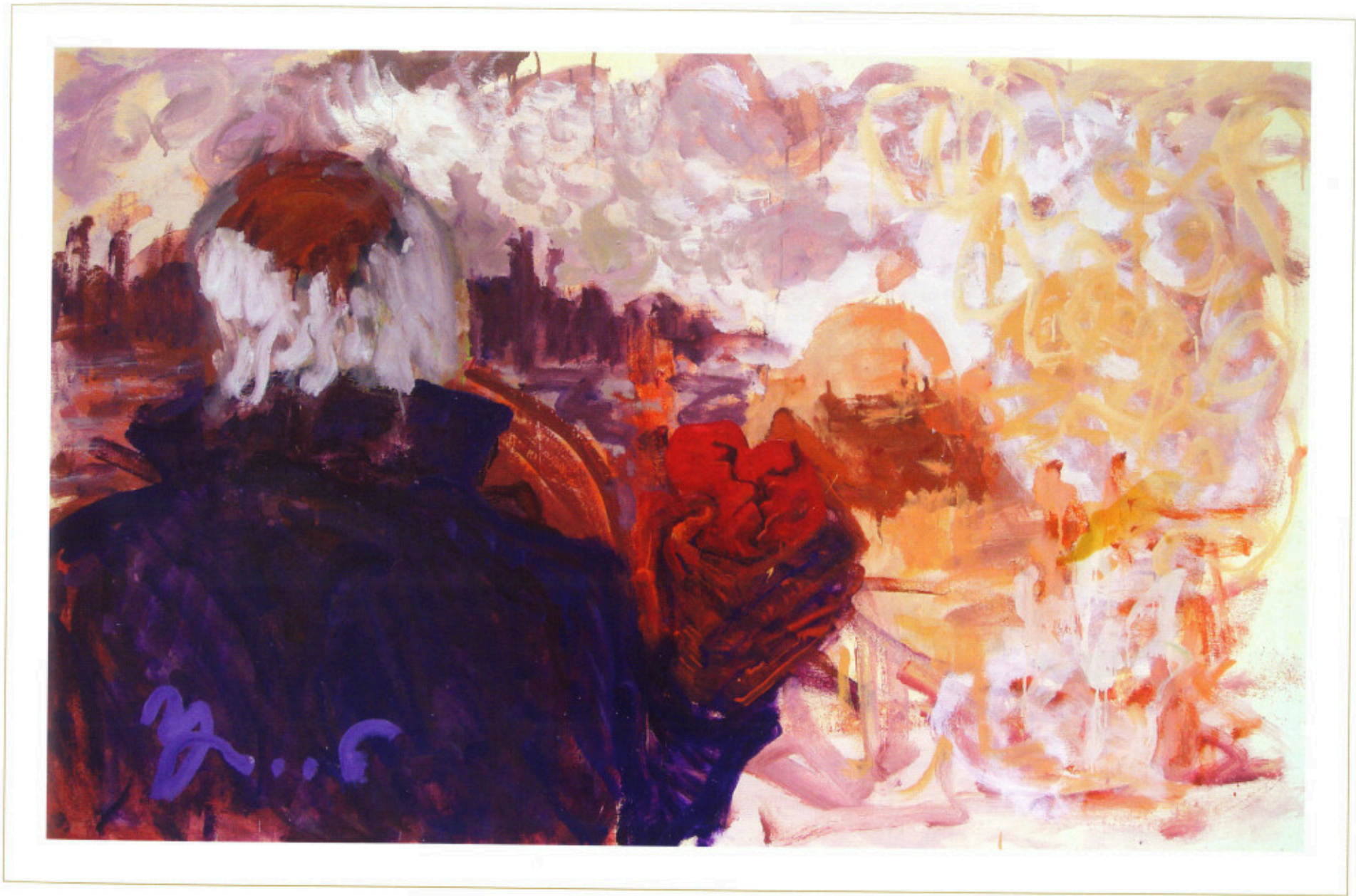
Detay / Detail

Tuval üzerine yağılıboya / *Oil on canvas*
140cm x 115cm

Tuval üzerine yağıboya / *Oil on canvas*
200cm x 131cm

Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
120cm x 190cm

Detay / Detail

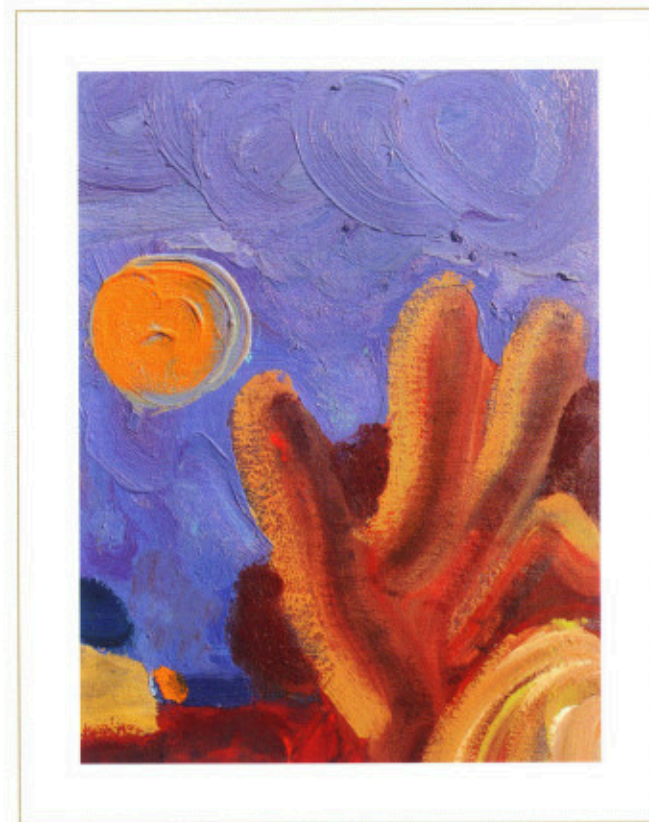

Detay / Detail

Tuval üzerine yağılıboya / *Oil on canvas*
161cm x 206cm

Detail / Detail

Tuval üzerine yağlıboya / *Oil on canvas*
100cm x 115cm

Detail / Detail

Tuval üzerine yağılıboya / *Oil on canvas*
125cm x 125cm

Detail / Detail

Detail / Detail

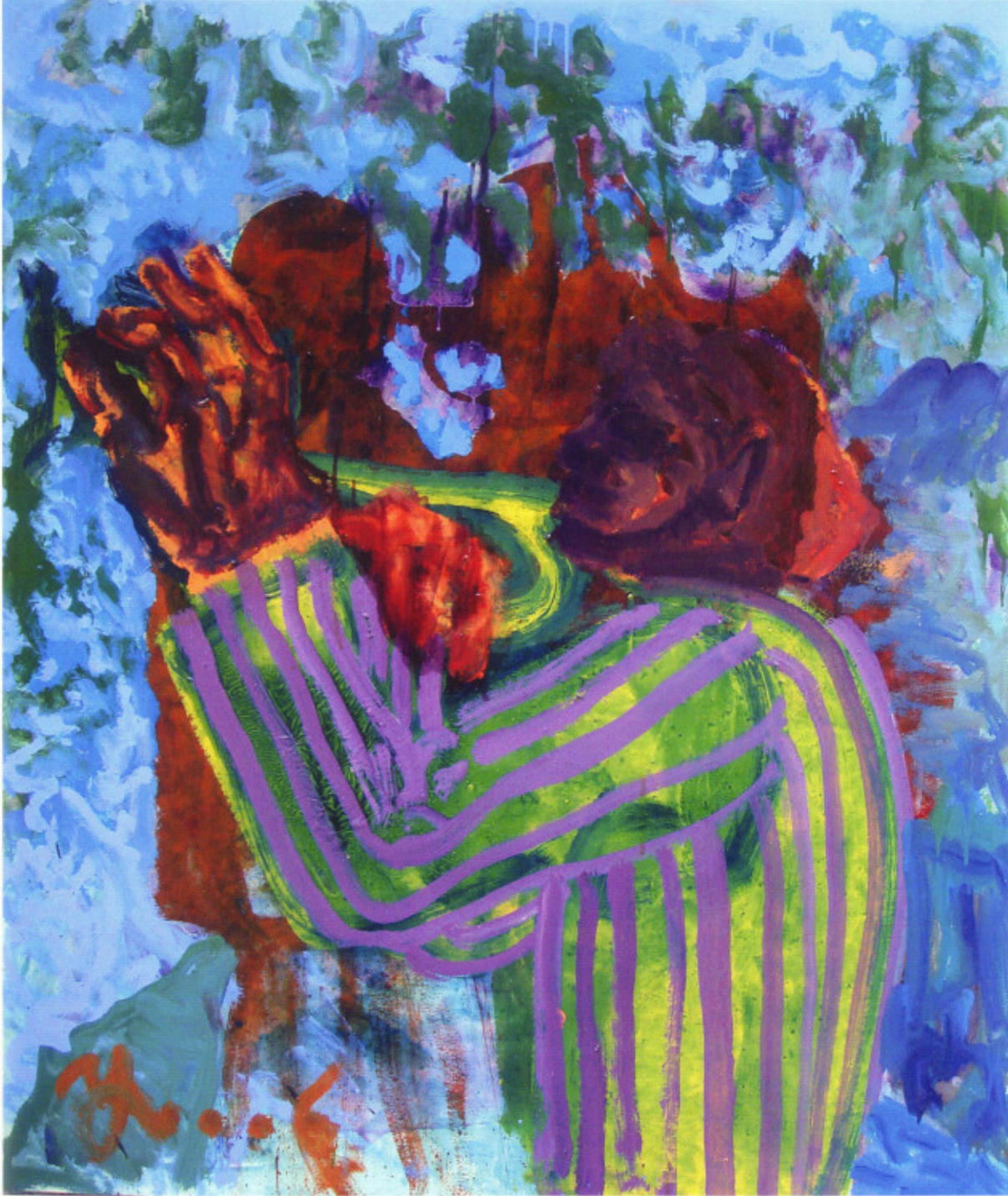

Tuval üzerine yağlıboya / *Oil on canvas*
97cm x 140cm

Detay / Detail

Tuval üzerine yağılıboya / Oil on canvas
120cm x 140cm

Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
110cm x 130cm

Tuval üzerine yağlıboya / *Oil on canvas*
145cm x 235cm

Tuval üzerine yağlıboya / *Oil on canvas*
150cm x 150cm

Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
100cm x 120cm

Tuval üzerine yağlıboya / *Oil on canvas*
143cm x 241cm

Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
120cm x 160cm

Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas
143cm x 261cm

Bronz / Bronze
28x16x21 cm

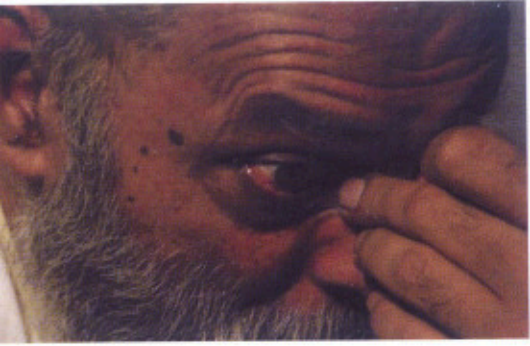

Bronz / Bronze
23x18x14 cm

Bronz / Bronze
38x23x28 cm

Yavuz Tanyeli

- 1950** - Trabzon Doğumlu
1972 - T.E.D. Ankara Koleji
1978 - İ.D.G.S.A. Uygulamalı Endüstri Sanatları
Yüksek Okulu

Kişisel Sergiler

- 1982** Dört Boyut Sanat Galerisi - İstanbul
1983 Vakko Sanat Galerisi - İzmir
1984 Beymen Bedesten - Ankara
1987 Artisan Sanat Galerisi - Ankara
1987 Urart Sanat Galerisi - Ankara
1988 Artisan Sanat Galerisi - İstanbul
1989 Urart Sanat Galerisi - İstanbul
1990 Urart Sanat Galerisi (Heykel sergisi) -
İstanbul
1991 Urart Sanat Galerisi - İstanbul
1991 Urart Sanat Galerisi - Ankara
1992 Atatürk Kültür Merkezi - İstanbul
1993 Urart Sanat Galerisi - Ankara
1994 Urart Sanat Galerisi - İstanbul
1996 Bis Sanat Galerisi (Heykel sergisi) - İstanbul
1997 Siyah Beyaz Sanat Galerisi - Ankara
1997 Atatürk Kültür Merkezi - İstanbul
1997 Urart Sanat Galerisi - İstanbul
1997 Eklisia Sanat Galerisi - Gümüşlük
1998 Apel Sanat Galerisi - İstanbul
1999 Teşvikiye Sanat Galerisi - İstanbul
2000 Teşvikiye Sanat Galerisi - İstanbul
2000 Helikon Sanat Galerisi - Ankara
2001 Garanti Sanat Galerisi - İstanbul
2002 C.A.M. Sanat Galerisi - İstanbul
2003 Tüyap 13. İstanbul Sanat Fuarı, Antik
Sanat Galerisi - İstanbul
2004 Harmony Sanat Galerisi - İstanbul
2004 Art İstanbul 2004, Seher Sanat Galerisi -
İstanbul
2005 Art İstanbul 2005, Seher Sanat Galerisi -
İstanbul
2005 Maltepe Sanat Merkezi
2006 Seher Sanat Galerisi - İstanbul
2006 Garage of Art - İstanbul

Karma Sergiler

- 1981** Moda Güzel Sanatlar Galerisi Karma Sergi
- İstanbul
1987 Figür Ötesi Sergisi - İstanbul
1989 2. İstanbul Bienali
1992 Urart Sanat Galerisi 10. Yıl Karma Sergisi
- İstanbul
1992 Günümüz Sanatçıları İstanbul Sergisi
1995 Urart Sanat Galerisi - Bosna İçin İnsanlık
Girişimi - İstanbul
1996 Urart Sanat Galerisi - Yeni Çalışmalar -
İstanbul
1996 Resim Heykel Müzesi - Türk Resminde
Figür - İstanbul
2005 AKM, Şenol Yorozlu ile - İstanbul
2005 Terakki Vakfı Sanat Galerisi - İstanbul
2006 Terakki Vakfı Sanat Galerisi - İstanbul
2007 Karşı Sanat Çalışmaları - İstanbul

Eseri Bulunan Müzeler

İstanbul Devlet Resim ve Heykel Müzesi
Ankara Devlet Resim ve Heykel Müzesi
İzmir Devlet Resim ve Heykel Müzesi
İstanbul Modern Sanat Müzesi

Ödüller

- 1982** Vakko Ödülü
1989 Günümüz Sanatçıları İstanbul Birincilik
Ödülü

Born Trabzon, **1950**

Completed his education at T.E.D. Ankara
College in **1972**

Graduated from school of Applied Industrial
Arts in **1978**

Individual Exhibitions

- 1982** Dört Boyut Art Gallery - İstanbul
1983 Vakko Art Gallery - İzmir
1984 Beymen Arcade - Ankara
1987 Artisan Art Gallery - Ankara
1987 Urart Art Gallery - Ankara
1988 Artisan Art Gallery - İstanbul
1989 Urart Art Gallery - İstanbul
1990 Urart Art Gallery (Exhibition of sculptures)
- İstanbul
1991 Urart Art Gallery - İstanbul
1991 Urart Art Gallery - Ankara
1992 Atatürk Cultural Centre - İstanbul
1993 Urart Art Gallery - Ankara
1994 Urart Art Gallery - İstanbul
1996 Bis Art Gallery (Exhibition of sculptures)
- İstanbul
1997 Siyah Beyaz Art Gallery - Ankara
1997 Atatürk Cultural Centre - İstanbul
1997 Urart Art Gallery - İstanbul
1997 Eklisia Art Gallery - Gümüşlük
1998 Apel Art Gallery - İstanbul
1999 Teşvikiye Art Gallery - İstanbul
2000 Teşvikiye Art Gallery - İstanbul
2000 Helikon Art Gallery - Ankara
2001 Garanti Art Gallery - İstanbul
2002 C.A.M. Art Gallery - İstanbul
2003 Tüyap 13th İstanbul Art Fair, Antik Art
Gallery - İstanbul
2004 Harmony Art Gallery - İstanbul
2004 Art İstanbul 2004, Seher Art Gallery -
İstanbul
2005 Art İstanbul 2005, Seher Art Gallery -
İstanbul
2005 Maltepe Art Centre
2006 Seher Art Gallery - İstanbul
2006 Garage of Art - İstanbul

Joint Exhibitions

- 1981** Moda Fine Arts Gallery Mixed Exhibition
- İstanbul
1987 Beyond Figure Exhibition - İstanbul
1989 2nd İstanbul Bienal
1992 Urart Art Gallery 10th Anniversary Mixed
Exhibition - İstanbul
1992 Today's Artists İstanbul Exhibition
1995 Urart Art Gallery - Humanitarian Initiative
for Bosnia - İstanbul
1996 Urart Art Gallery - New Works - İstanbul
1996 Painting Sculpture Museum - Figure in
Turkish Painting - İstanbul
2005 AKM, With Şenol Yorozlu - İstanbul
2005 Terakki Vakfı Art Gallery - İstanbul
2006 Terakki Vakfı Art Gallery - İstanbul
2007 Karşı Art Works - İstanbul

Museums In Which The Artist's Works Are Exhibited

İstanbul State Museum of Paintings and
Sculptures
Ankara State Museum of Paintings and
Sculptures
İzmir State Museum of Paintings and Sculptures
İstanbul Modern Sanat Müzesi

Prizes

- 1982** Vakko Prize
1989 "Artists of Today", İstanbul 1st Winner
Award

Cemil Topuzlu Cad. No: 90/B 34728 Caddebostan/ISTANBUL
Tel: 0216 411 17 13
info@olcayveolcay.com
www.olcayveolcay.com